

קבלן שתובע תשלום והנתבע דורש קבלות האם פטור מלשלם כשאין קבלות

בית דין ירושלים

לדיני ממונות ובירורי יוחסין

נימוקי דין תורה זה מתוך הנפסק באחד מסניפי בית הדין בבני ברק ובקרית ספר (מודיעין עילית) בשבתו כבוררות וכבית הוראה לממונות במעמד שני צדדים, ע"י דיין יחיד או מותב תלתא

(תיק זה פורסם כבר בחוברות המודפסות של בית הדין)

תיק מס' 2694.

דין ודברים שנטען בין עמותה שמפעילה בית כנסת ובין קבלן שיפוצים, שהקבלן עשה עבודה בסך מסויים וסיים את העבודה לפני שנתיים, וקיבל כבר $\frac{2}{3}$ מהכסף. אבל העמותה לא מסיימת התשלום בטענה שסיכמו על תשלום נגד קבלות כי עמותה לא יכולה להוציא בלי קבלות, והקבלן הפקיד את הצ'קים בחשבונו הפרטי ולא בחשבון החברה שלו, ולא יכול להוציא קבלות. כעת הקבלן תובע את $\frac{1}{3}$ הכסף שחייבים לו, והעמותה טוענת שאחרי שנתיים כבר א"א להוציא קבלות, אבל הנזק קיים והרו"ח אומר שיש סיכון עד 7 שנים שתהיה ביקורת וחייבו את העמותה או בתשלום המע"מ או שהחותמים של הצ'קים יחוייבו להכניס החזר לחשבון העמותה נגד כל הסכום שהוצא. וע"כ מחמת הספק הזה, עד שיעברו 7 שנים מחזיקים את יתרת התשלום כבטחון נגד נזק שיתכן.

אחרי בירור כל הטענות ואין סתירות בין הצדדים הוכרע למעשה: דהטענה של העמותה לא מדויקת, כי אחרי שיעברו השנים הנ"ל ג"כ לא יוכלו להוציא $\frac{1}{3}$ הסכום שנשאר בחוב, שלפחות על זה יחששו שוב שתהיה ביקורת 7 שנים.

אלא צ"ל שגם זה ישלמו רק נגד קבלה, ועכ"פ יוותרו על קבלה על התשלום הראשון.

אך באמת אין לתובע זכות תביעה על כל ה-1/3 הנ"ל, כי לא התחייבו לו 100% אלא רק כולל מע"מ, דהיינו שהיו אמורים לשלם לו רק 83% והיתר העברה שיעביר למע"מ. ולכן אין לו תביעה אלא רק עד 83% מהסכום.

ונראה שהסיכון שטוענים שיחייבו אותם אישית להשיב לעמותה את כל מה שכבר שולם, אינו טענה, כי יש ראיות בשטח שהיה שיפוץ בבית הכנסת, ורואים את ההשקעה של הסכום הנ"ל בנכס של העמותה ואין חשש שלקחו כל הסכום לכיסם. וגם רואים שהצ'קים של העמותה נפדו לתוך חשבון של הקבלן ולא לחשבונם האישי. ולכל היותר חקירה תוביל אליו, ולא אליהם.

לכן נלע"ד שעל העמותה לשלם עד 83% מהסכום הכללי, ובלבד שעל התשלום הנוכחי יביא קבלה מסודרת וישלם המע"מ שלה.